

Søren Søndergaard (EL):

Da vi nu er i gang med behandling af ændringsforslagene, vil jeg godt starte med at konstatere, at Enhedslistens bidrag til behandlingen af lovforslagene her ikke har været helt forgæves, og det må vi jo glæde os over. Det så ellers sort ud, da det lykkedes regeringen at sylte alle partier minus SF og Enhedslisten ind i det arbejdsmarkedsforlig, der er grundlag for lovforslagene.

Ikke desto mindre er der et af de ændringsforslag, ministeren har stillet, som efter min mening giver en klar forbedring af det først fremsatte lovforslag. Det handler om ændringsforslag nr. 9 til L 61, som giver ministeren ret til at fastsætte regler om, at en ledigs pligt til at tage imod et tilbud bortfalder, når den ledige har ordinært arbejde på mindre end fuld tid. Hurra, det er et godt forslag! Vi har jo i Enhedslisten igen og igen peget på, at mange løstansatte og vikarer risikerede at komme i klemme med omlægningen af dagpengeforbruget fra timer til uger under de første 12 måneders arbejdsløshed. Vi gjorde det under førstebehandlingen, og vi gjorde det under udvalgsbehandlingen, hvor problemet i øvrigt også blev rejst såvel mundtligt som skriftligt af faglige organisationer.

Hovedproblemet er, at den nye beregning af dagpengeforbruget risikerede at sende folk med rimelig fast tilknytning til det ordinære arbejdsmarked som f.eks. vikarer, reservetjenere og mønstrede havnearbejdere ud i aktivering, så de ikke kunne passe deres almindelige arbejde. Godt nok har ministeren i hele forløbet affærdiget problemet med, at det kun ville berøre et ubetydeligt antal mennesker. Men nu ligger ændringsforslaget her, og det er vi godt tilfredse med.

Kl. 11.35

Jeg vil så tilføje, at vi selvfølgelig stadig mener, at den sikreste løsning på problemet vil være at opretholde de nuværende regler om forbruget af dagpenget; dels fordi lovgivning er mere langtidsholdbar end at overlade det til ministeren at fastsætte reglerne administrativt, dels fordi vi ofte ser, at administrative regler om, hvem der kan fritages for aktivering, ikke omfatter alle de mennesker, der burde fritages. Der er bl.a. tale om grupper, som kan have et meget svingende eller sæsonbetonet antal arbejdstimer, og det er selvfølgelig også baggrunden for, at vi fastholder det ændringsforslag, vi har stillet sammen med SF om at fastholde dagpengeforbruget i timer i de første 12 måneder. Men vi an-

erkender, at ministeren er blevet klogere, når det handler om løst ansattes dagpenget.

Med hensyn til ændringsforslaget om bevarelse af de nuværende dimittendregler, som vi også har stillet sammen med SF, synes jeg, at bilag 26 til L 60 bør være pligtlæsning for alle, der har bare den mindste interesse i et velfungerende arbejdsmarked. Bilaget handler om henvendelsen fra Træ-Industri-Byg Ungdom, som klart og tydeligt præciserer og forklarer, hvordan ændringen i dimittendreglerne ikke alene vil være en forringelse for nyudd lærte håndværkere og andre nyuddannede, men også vil forringe mulighederne for integration på arbejdsmarkedet og i sidste ende betyde løntrykkeri og konkurrenceforvridning mellem forskellige mestre. For dem, der måske ikke har det store, praktiske kendskab til, hvordan verden ser ud fra f.eks. en tømrerlærings synspunkt, vil jeg citere en bid af henvendelsen fra TIB-Ungdom:

»Som det forholder sig i dag, er der mange mestre, der har lavet lokalaftaler om at beholde de nyuddannede i minimum 3 måneder efter endt uddannelse. Dette fremmer integrationen på det danske arbejdsmarked. Erfaringerne viser, at det er meget lettere at få arbejde, hvis man har gået som svend i en periode hos den mester, der har uddannet én.«

Det er ikke, fordi jeg tror, at dette får forligspartierne til at bryde grædende sammen og tilstå forbrydelsen på området. Men det kan måske medvirke til at gøre det klart for i hvert fald nogle – især folk med socialdemokratisk sindelag – at det er vigtigt at få lavet reglerne om på dette område for at gavne nyudd lærte tømrere og andre nyuddannede og for at gavne hele arbejdsmarkedet.

Jeg har også en kommentar til ændringsforslaget om at bevare de nuværende regler for direktoratets tilsyn med a-kasserne. Jeg vil bare slå fast, at undersøgelse på undersøgelse, benchmarking efter benchmarking, som det hedder, har vist, at a-kassernes rådighedstilsyn og skøn fungerer upåklageligt. Et skærpet tilsyn er udtryk for unødvendigt bureaukrati, unødvendig kontrol og unødvendig centralisering, når tingene fungerer upåklageligt. Det er spild af penge, og det er også uværdigt over for såvel de arbejdsløse som for de ansatte i a-kasserne, der tager det alvorligt også at vise menneskelige hensyn, og som tager udgangspunkt i sund fornuft ud over selvfølgelig at tage udgangspunkt i reglerne.